

Nr 39.

Av herr **Laurin**, *angående utfärdandet av vissa bestämmelser rörande bröd som hålles till salu.*

Det torde i allmänhet vara föga känt, att då man talar om det amerikanska vetemjölets stora fördelar framför det svenska, detta är en sats som i rent bageriintresse spritts och vunnit burskap bland allmänheten. I verkligheten förhåller det sig så, att en bagare kan av 100 kilogram amerikanskt vetemjöl erhålla cirka 12 procent större antal, exempelvis franska bröd, än av 100 kilogram svenskt vetemjöl, på grund av att det amerikanska mjölet lätt uppsuger större mängd vatten. D. v. s. bagaren gör sig en extra förtjänst av cirka 12 procent.

Ser man på brödhandeln i sin helhet finner man mycket oordnade förhållanden, i det att en del brödsorter säljas efter vikt, andra efter stycketal, i vilket senare fall köparen icke har någon som helst garanti för att han erhåller skälig valuta för sina penningar. På andra områden inom livsmedelsbranschen har man som bekant försökt skydda konsumenternas intressen. Taga vi såsom exempel mjölken, så går det ju den illa som blandar vatten i mjölken, men att tillsätta otillbörlig mängd vatten till brödet är däremot tillåtet.

För att skydda konsumenternas intressen har man i städer och samhällen utfärdat bestämmelser om viss fetthalt på den där saluförda mjölken, och dessa bestämmelser äro av sådan art, att vederbörande mjölkhandlare måste till mjölk med ringa fetthalt tillsätta mjölk av fetare beskaffenhet. Detta för att skydda konsumenternas berättigade intressen. Det synes som om konsumenterna även beträffande brödet kunde ha rätt att fordra, att de för sina penningar erhöle skälig kvantitet näringsämnen och icke vatten. En anordning i detta syfte skulle, på samma gång som den obestridligen skyddade konsumenternas intressen, också verka till de svenska producenternas fördel.

På grund av vad jag sålunda anfört vågar jag anhålla,

att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utfärdandet av bestämmelser, att bröd, som hålles till salu, skall säljas efter vikt, med fastställd maximiprocent vattenhalt.

Stockholm den 15 januari 1930.

Harald Laurin.

I motionens syfte instämma:

Harald Andersson

i Dunker.

P. J. Edberg.

